

Hľadáme na Ježiša ...

(súčasť mládežníckeho seriálu Korona vs.Koruna)

Korona-pandémia, korona-obete, korona-obmedzenia, korona-kríza, korona-domáce väzenie, korona-sviatky, ... Naše životy sa chtiac-nechtiac točia okolo vírusu a nových okolností, ktorým čelíme. Chcel by som však naše rozmýšľanie (aspoň počas Veľkej noci) upriamiť na Pána Ježiša a jeho koruny.

Prvá - trňová spomínaná napr. v Mat 27:29, SEB: „z trnia uplietli korunu a nasadili mu ju na hlavu. Do pravej ruky mu dali trstinu, padali pred ním na kolená a posmievali sa mu: „*Buď pozdravený, kráľ Židov!*“ predstavuje poníženie, oplúvanie, výsmech, bolesť a nepochopenie zúčastnených ľudí. Je spolu s krížom symbolom kresťanskej Veľkej noci a reprezentuje Kristovu zástupnú obeť za hriešnikov, za mňa i za teba. Zvýrazňuje nepripravenosť, zradu, zbabelosť učeníkov a sklamanie, mučenie, utrpenie a smrť Pána Ježiša. Zanecháva nás v nepríjemnom stave zodpovednosti - to ja som si zaslúžil spravodlivý trest, to ja som mal zaslúžene trpieť a znášať Boží hnev, to mne patrili bolestivé rany. Každodenné reakcie v životných situáciách ma v tom utvrdzujú.

Druhá koruna slávy spomínaná v Liste Židom 2:9, SEB: „*Hľadáme však na Ježiša, postaveného o niečo nižšie ako sú anjeli, ktorý, pretože pretrpel smrť, bol ovenčený (KORUNOVANÝ v preklade podľa prof. Roháčka) slávou a cťou, lebo z Božej milosti okúsil smrť za každého.*“ Hovorí o triumfálnom vzkriesení, nádeji a novom-večnom živote. Aj pre teba, pre mňa, pre každého hriešnika. Radostná správa do každej situácie, pre nehodných, pre nás.

Môžeš si vybrať na čo budeš pozerieť, čím sa budeš zaoberať, starosť či strachovať. Pán Ježiš vs. čokoľvek iné, ktokoľvek iný. Ja by som chcel hľadiť na Ježiša a nie len hľadiť ale aj zmýšľať, konať podľa jeho vôle. A nie len počas veľkonočných sviatkov...

Na koho hľadiš ty ?

Palo Mrština

Byť hrdinom v pravý čas!

Drahí bratia a sestry, priatelia!

Byť hrdinom v pravý čas! To by sa páčilo asi každému z nás! Radi o takýchto hrdinoch čítame, pozeráme filmy a rozprávame príbehy. Jeden z takýchto príbehov v posledných dňoch často počúvame, čítame záznamy z Božieho Slova, spomíname na naše osobné stretnutie s Najväčším Hrdinom.

Máme za sebou „búrlivý“ týždeň. Kvetná nedeľa, posledné Ježišove zázraky, umývanie nôh, Getsemanská záhrada, zrada, vypočúvanie, utrpenie, kríž a vyslobodenie od bolesti cez smrť. Triumfálne zmŕtvychvstanie!

Premietam si v hlave môj týždeň. Online kázeň v nedeľu, home office – práca z domu, sledovanie správ, sledovanie správ, sledovanie správ, „útek“ v utorok z Popradu do Handlovej, modlitba, aby auto vydržalo, orezávanie jabloní v sade, káva na priedomí a nádherné dni. A každý deň o 12:00 SMS z pôstneho modlitebného kalendára. Celý ten čas premýšľanie, čo to vlastne Pán Ježiš pre mňa urobil? Prečo? Aká obrovská milosť, že som mohol túto zvesť počuť a uveriť jej.

Aká výsada, že som dostal odpoveď na otázku: Aký je vlastne zmysel môjho života? A tak čítam Bibliu a rozmyšľám, ako v týchto dňoch povzbudiť zborovú rodinu? Popri všetkých známych textoch mi zrazu trochu viac zarezonujú texty o Jozefovi z Arimatie. (Matúš 27:57-60, Marek 15:42-46, Lukáš 23:50-53, Ján 19:38-42.) Pár veršov v každom evanjeliu. Jednoduché vety, z ktorých sa dozvedáme o tom, aký Jozef bol...

Evanjelista Matúš píše, že bol bohatý a bol Ježišovým učeníkom. Marek pridáva do mozaiky aj to, že bol vznešený radca očakávajúci kráľovstvo Božie. Lukáš dopĺňa, že bol mužom dobrým a spravodlivým a tým, ktorý nesúhlasil s ich (rozhodnutím rady) radou a skutkom.

O tomto dokonalom mužovi nám trochu negatívneho prezrádza Ján. A síce, že bol učeníkom, ale tajným zo strachu pred Židmi.

Pred nami je vytvorený obraz vysoko postaveného muža, člena židovskej veľrady – Sinhedrinu, ktorý vnímal Ježiša a páčilo sa mu jeho učenie. V jednej etape svojho života sa ocitá na križovatke ciest. Priznať sa k Ježišovi a riskovať vylúčenie z rady, stratiť postavenie, byť opovrhnutý alebo zostať v zabehnutých „koľajách“ a nestarať sa do vecí, ktoré sa ma až tak nedotýkajú. Myslím si, že túto životnú dilemu riešil Jozef už dlhší čas. Nevieme presne, aké boli jeho názory a odpovede, keď sa o Ježišovi jednalo vo Veľrade. Či sa zúčastnil hlasovania za odstránenie Ježiša alebo sa zdržal. Cez Veľkonočné sviatky vidí, čo sa s Pánom Ježišom deje a pokiaľ v minulosti zápasil s prejavom svojej náklonnosti k Ježišovi, po Jeho smrti nabera odvahu a ide si vypýtať Jeho telo. Možno si povie: „Čo to je za prejav odvahy?“ V danej dobe to ale naozaj nebolo jednoduché! Podľa vtedajšieho zvyku bolo možné vydať mŕtve telo odsúdenca len príbuzným alebo priateľom. Jozef sa nehanbí byť pokladaný za priateľa tohto „prekliateho“ muža, ktorý zomrel smrťou, ktorá bola považovaná nielen Rimanmi, ale aj Židmi za najpotupnejšiu. Jozef v danom momente vykladá karty na stôl.

Evanjelista Marek píše, že „smelo predstúpil pred Piláta“. Takto mŕtvemu Ježišovi preukázal úctu. Ten, ktorý bol tajným učeníkom predstupuje pred zástupcu Rímskej ríše a žiada si telo Majstra. Rimania sa s odsúdenými veľmi nebavili. Nechali ich po smrti zhniť na kole či kríži, alebo ich hodili do spoločného hrobu. Piláta o možnosť pochovať Ježiša nežiada jeden z najbližších učeníkov, nežiada ho Peter, ani niekto blízky z rodiny. Žiada ho už zmenený Jozef. Ten, ktorý v danom čase nevie, že svoj hrob „požičia“ Ježišovi len na tri dni. A ani nevie, aké dôsledky si ponesie v blízkej budúcnosti pre toto rozhodnutie.

Biblia nám viac o Jozefovi nepíše. Vieme len, že v pravý čas využil svoje postavenie, prostriedky a ponúkol ich pre Božie kráľovstvo. Možno si teraz povieš: „Ale ja nie som Jozef! Nemám jeho vplyv a už vôbec nie majetok.“ **Vďaka Bohu, že sme každý iný.** Verím, že každý z nás máme čo ponúknuť!

Drahý brat, sestra! V tieto výnimočné dni ťa chcem povzbudiť k vďačnosti za všetko dobré, čo sme smeli a smieme prijímať z Božej ruky. Ku vďačnosti za Obeť, ktorú podstúpil za každého jedného z nás. Ak stojíš na križovatke rozhodnutí, nech ti je Jozefov príklad povzbudením ako sa zachovať.

A ak vo svojom živote ešte len rozmýšľaš kam zaradiť Ježiša, prajem ti aby tieto dni boli priestorom, kde sa môžeš viac stíšiť, rozjímať a nech ti je Pán Boh milostivý a dá sa ti viac spoznať.

S láskou brat Igor Pogran

PS : Veľmi Vás pozdravujú Ruženka, Dávid, Sarah, z Anglicka Jonatán s Kikou a Eunika s Nikom z Andamanských ostrovov.

Živá nádej

Požehnaný Boh a Otec nášho Pána Ježiša Krista, ktorý nás podľa svojho veľkého milosrdenstva vzkriesením Ježiša Krista z mŕtvych znovuzrodil pre živú nádej ... 1. list Petra 1,3

Drahí bratia a sestry,

apoštol Peter sa vo svojom prvom liste prihovára ku trpiacej cirkvi a sklamaným kresťanom. Nejedná sa o slová nejakého teoretika, ktorý by o utrpení a sklamaní len niečo čítal a chce aspoň listom potešiť trpiacich kresťanov. Apoštol Peter mal s utrpením a sklamaním bohaté skúsenosti. Petra niekoľko krát uväznili a bičovali (Sk 4,1-22 a 5,12-42) Počas udalostí Veľkej noci prežil asi to najväčšie sklamanie zo seba ale aj z Ježiša, aké mohol zažiť. Keď v nedeľu Ježiš vchádzal do Jeruzalema, vyzeralo to tak nádejne. Apoštol Peter bol skalopevne presvedčený o svojej viere a odhodlaní nasledovať svojho Pána, nech by to bolo väzenie alebo dokonca až smrť. Pri Poslednej večeri hovorí: „*Pane, som pripravený ísť s tebou do väzenia, ba aj na smrť.*“ (Luk 22,33) Aj ostatní učeníci boli tiež presvedčení, že za svojho majstra sa budú biť až na smrť. Udalosti sa však náhle zvrtili. Aké trpké vytriezvenie prišlo o pár hodín.

Na kríži zomiera Ježiš. V tej chvíli zomiera aj Petrova viera, že to, čo s Ježišom zažil je skutočné. Je zhnusený zo seba, zo svojej zrady a zlyhania, prežíva v sebe zmätok, výčitky a možno aj hnev. Sklamaní učeníci sa postupne rozchádzajú do svojich domovov, vracajú sa ku svojmu predošlému životu, pretože ten, ktorého nasledovali už tu nie je. Pocity, akým čelil apoštol Peter aj ostatní učeníci najlepšie vypovedali dvaja z nich, keď odchádzali z Jeruzalema: „*A my sme dúfali, že on vykúpi Izrael. Dnes je však už tretí deň, ako sa to všetko stalo.*“ (Luk 24,21) Do tejto situácie plnej beznádeje, strachu, zúfalstva nečakane prichádza Pán Ježiš: „*Večer, v ten istý prvý deň po sobote, keď boli učeníci zo strachu pred Židmi za zavretými dverami, prišiel Ježiš, stal si doprostred a povedal im: „Pokoj vám!“*“ (Ján 20,19) Po tom všetkom, čo sa udialo Pán Ježiš hovorí „*Pokoj vám*“. Ježišove slová nie sú len chabými slovami útechy. Prichádza ten, ktorý hovorí, že je dobojované a vybojované. Pokoj vám, hovorí ten, ktorému bola daná „*všetka moc na nebi aj na zemi*“ (Mat 28,18)

Apoštol Peter vie, že Ježišovi nasledovníci nie sú imúnni voči problémom, prenasledovaniu, utrpeniu a smrti. Týka sa nás to, čo sa deje okolo nás, týkajú sa nás dennodenné problémy, mnohých kresťanov sa týka prenasledovanie, všetkých nás sa týka rôzne utrpenie, bolesť a napokon aj smrť.

Ježiš však nezostal na kríži ani nezostal pochovaný v hrobe. Bolo by to veľmi málo, ak by bol Ježiš len ďalším z radu mučeníkov za svoj národ alebo za dobrú vec. Dnes ráno si môžeme znova a znova opakovať slová: „*Prečo hľadáte živého medzi mŕtvymi? Niet ho tu, bol vzkriesený.*“ (Luk 24,5-6), dnes ráno si môžeme znova a znova pripomínať, že Ježišov príbeh nekončí na kríži ani v hrobe. Ježiš žije! Zomrel a znovu ožil. Apoštol Pavol o tom hovorí: „*Kristus naozaj vstal z mŕtvych, a to je nám zárukou, že aj ďalší budú po ňom nasledovať. Na počiatku dejín človek svojou neposlušnosťou zavinil, že sa ľudstvo dostalo pod vládu smrti. Kristus, predobraz nového človeka, túto vládu smrti zase zlomil. My sme od svojich predkov zdedili smrť ako nevyhnutný údel; kto však prijme za svoj Kristov život, bude mať účasť aj na vzkriesení z mŕtvych.*“ (parafr. 1. Kor 15,20-22)

Ježiš žije, a to znamená, že tí, ktorí ho nasledujú cestou kríža a smrti starého človeka ho budú nasledovať aj cestou prázdneho hrobu a znovuzrodenia nového človeka, pretože **Požehnaný Boh a Otec nášho Pána Ježiša Krista, ktorý nás podľa svojho veľkého milosrdenstva vzkriesením Ježiša Krista z mŕtvych znovuzrodil pre živú nádej!**

Túto živú nádej a obecnstvo s našim Pánom Ježišom Vám praje

Peter Engler

Pokoj v Duchu Svätom

Ak by sme sa preniesli späť v čase 2000 rokov, do Izraela, videli by sme Jeruzalem ako je zneistený z udalostí, ktoré sa prihodili počas posledných dní slávnosti Paschy. Ježiš, pre niektorých mocný prorok, či Mesiáš, pre iných rebel, dokonca zvodca, bol popravený na žiadosť kňazov a veľrady. Jeho ukrižovanie sprevádzali silné úkazy na nebi (zatmenie) i na zemi (zemetrasenie), ukázalo sa mnoho mŕtvych, roztrhla sa opona v chráme, ktorá delila najsvätejšiu časť od zvyšku svätyne. Tieto úkazy vzbudzovali v ľuďoch obavy s kým to vlastne mali do činenia, koho popravili.

Azda v najťažšej situácii boli Jeho nasledovníci, učeníci. Ako svedkovia smrti PJ boli v smútku a žiaľili. V kontexte evanjelií vidíme, že neboli schopní uveriť svedectvám žien, či emauzských učeníkov o tom, že Ježiš žije (Mk 16). Boli vystrašení pred židmi a za zamknutými dverami. (Jn 20,19). Strach ich uviedol do samoty, medzi 4 steny. Strach zamyká aj dvere srdca. Sklamaní a zradení sa uzatvorili pred svetom, pred inými ľuďmi. Tam, kde nemôže človek, môže pomôcť Kristus.

Do tejto situácie prichádza Ježiš, ktorý je živý. On prichádza, aby zachránil svojich bratov. Prichádza inak, ako prichádza človek, t.j. cez dvere. Zamknuté dvere pre Neho nie sú prekážkou. On má svoj spôsob, ako sa priblížiť ku človeku, ako pomôcť utrápeným. Pán Ježiš má pre svojich učeníkov nové poslanie. Ako Jeho poslal Otec, tak aj On chce poslať ich. Ten však, kto je plný strachu a nedôvery, nemôže dobre zvládnuť svoju úlohu, svoje poslanie.

Pán Ježiš chce prelomiť i tvoj strach a obavu. Chce sa postaviť do stredu tvojho srdca. Ten kto je uprostred, je stredobod. To ukazuje, že stredom nie som ja, moja starosť, ale celé je to o Ňom. Napriek tomu, že On je centrom, nikto mu nie je ľahostajný, každého rovnako miluje, každému chce byť rovnako blízky. Chce ťa pozdraviť udelením pokoja. Zvestovať Krista môžeš len vtedy, keď máš Jeho pokoj, Jeho radosť. Zvestovať PJ ostatným môžeš len vtedy, keď sám máš uistenie o večnom živote. Toto uistenie učeníci ešte nemali, veď ani nevedeli, čo je to vstať z mŕtvych (Lk 18,34). Pán im ukazuje Boží zázrak vzkriesenia a premeny na svojom tele. Ukazuje autentické dôkazy o svojom zmŕtvychvstaní: ukazuje rany po klincoch a prebitý bok. Rovnako ako učeníci, môžeme vidieť, že náš Pán je živý a skutočný, nie je duch, prelud.

Pán Ježiš prichádza dnes, aby ti priniesol pokoj. Rovnako sa tak Boh zjavuje Jeremiášovi (29,11): *„moje myšlienky o vás sú myšlienkami pokoja a nie zlého“*. On rozumie tvojím obavám, a chce ti byť nielen blízky, ale priamo v tvojom strede. Možno aj my v aktuálnej situácii dnes prežívame istú úzkosť o našich blízkych, obavu o stratu našich istôt a možno strácame vieru, že Ježiš je živý a konajúci. Daj mu dnes príležitosť a povedz mu, že potrebuješ Jeho pokoj, že potrebuješ životnú zmenu Jeho mocou. Počúvaj Jeho hlas, hľad' len na Ježiša, On nech je stredobodom tvojho života. On má moc naplniť ťa pokojom a nájsť riešenie, aby si splnil poslanie, pre ktoré si tu na Zemi.

Teraz, keď sa učeníci mohli presvedčiť, že ich Učiteľ je skutočne živý, vyzýva ich: Prijmite Ducha Svätého. Môžeme polemizovať: Načo potrebovali takú výzvu tí, čo 3 roky počúvali najlepšieho učiteľa, plného Ducha a múdrosti? Načo potrebujem ešte prijať Ducha Sv., keď som v kostole, či zhromaždení počul toľkokrát dookola biblické kázania? Či nemám múdrosť Ducha Sv. automaticky už tým, že toto „v poslušnosti čítam“?

Bez prijatia Ducha Sv. niet pochopenia Písma, niet porozumenia Kristovmu dielu. Ani učeníci nerozumeli, prečo otec poslal Syna na svet. Nerozumeli prečo musel trpieť, nerozumeli, čo je to vstať z mŕtvych. Nerozumeli, kde ich chce poslať. Na toto potrebovali prijať Ducha Sv. Až potom sa im otvorili oči, až potom uvideli svojho Učiteľa v písmach, prorocktvách, žalmoch.

Pán Ježiš ťa volá do úzkeho vzťahu so sebou pozvaním: Prijmi Ducha Svätého, On ti chce otvoriť Písmo, aby k tebe hovorilo, chce ťa povolať do služby. Ak počuješ Jeho hlas, je na tebe, či aj poslúchneš. Je na tebe, či si vďačný, čo pre teba vykonal. Nestačí povedať si: bolo to dobré. Nestačí vypočuť si a ďalej si žiť život po svojom.

Diabol je mocný protivník, drží ľudské srdcia v zajatí, aby neuverili vzkrieseniu Pána Ježiša. Ten, kto skladá svoju dôveru v tento život, má len obavy a starosti o tento život. Len v Duchu

Svätom môžeš uveriť a pripojiť k Pánovi Ježišovi. Spoj sa s Ním v Jeho smrti a budeš mať podiel na Jeho zmŕtvychvstaní. V moci Ducha Svätého zomri hriechu, skoncuuj s ním. Nechaj sa Kristom oslobodiť sa od pút, ktorými Ťa diabol priviazal ku svetu. V moci Jeho Ducha môžeš otvoriť dvere strachu a ísť von medzi ľuďmi. V moci Jeho Ducha môžeš hovoriť kto je Kristus, čo vykonal pre človeka, ako ho Boh vzkriesil z mŕtvych. To všetko vykonal Boh preto, aby si mohol mať večný život.

Práve dnešná cirkev, práve náš zbor dnes (i keď sa nemôžeme osobne vidieť), práve ty dnes, práve ja dnes, my všetci veľmi potrebujeme byť plnení Duchom Sv. Duch Svätý je tým, čo odlišuje kresťanov od nekresťanov. Iba vďaka Duchu Sv. je možné, aby človek niesol ovocie Ducha. Bez Jeho pričinenia nesieme len vlastné skutky tela. Bez Božieho Ducha je cirkev iba morálno-kultúrnym zoskupením zákonníkov a humanistov.

Milý brat, sestra, rád by som nás spoločne povzbudil Pavlovým vyjadrením z listu Rimanom (8:11): „*A ak prebýva vo vás Duch Toho, ktorý Ježiša vzkriesil z mŕtvych, tak Ten, ktorý Krista Ježiša vzkriesil z mŕtvych aj vaše smrteľné telá oživí svojím Duchom, prebývajúcim vo vás.*“ Nech je toto zaslúbenie aj naším povolaním. Urobme vzkrieseného Pána Ježiša stredobodom svojho života. Nech v nás prebýva Jeho Duch každý deň, pokým sme na tomto svete. A keď sa náš čas na zemi naplní, nech nás Jeho Duch oživí pre večnosť, pre radostný vzťah s našim milujúcim Bohom.

Sláva a vďaka Mu za dobro, ktoré takto zaslúbil.

Marián Hlavčák